

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

HAZİRANDA DOĞMAK GÜZELDİR

Necmi Otçu

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

HAZİRANDA DOĞMAK GÜZELDİR

Şiirler

Necmi Otçu

Basım Yeri

Printing & Desing by
AYRINTI **BASIMEVİ**
0 312 394 55 90
Matbaa Sertifika No: 13987

Para İle Satılamaz.

İlk aklına gelen üç sözü yutkun /Ve kursağınla iyi geçin
Dördüncü söz / Bizim sözümüz olabilir
Kekelemekten korkma/ Henüz yolun başındayız
Unutma imkânsızı istiyoruz/ Ve acemilik yakışıyor bize

*,

yaprak titredi
dal ırgalandı
gövde sarsıldı
derken
kök inledi derinlerde
dört bir yanı sardı börtü böceğin feryadı

duyup da durmak olur mu dedi narin bir gelincik
kaldırım taşını çatlattı
durup da durmak olur mu dedi topal karınca
yolculuğa başladı

duyup da durmak olur mu dedi toprak

bir ahtır ha çatladı ha çatlayacak

*,

Hazır-an Cevahir bir gülümseme

gölgesi para etmeyen bir ağacın telaşında
sıkış tıkış geldik yan yana
şuncalar buncalar oncalar
onlar bunlar şunlar

teyzeler amcalar halalar -yengeler eniştelere -kızlar oğlanlar

derken bir derkenarda yumruk sıkmayı açtı goncalar

hepimiz her şeyimizle
geçmişimizle geleceğimizle düştük hemen şimdiye
antiasit - süt içirdikçe gözlerimize
“Cevahir” bir gülümseme bütün yitiklerimizle katıldı içimize

gün yirmi dört saat -yıl üç yüz almış beş gün
her an hemen şimdi silkindi kalktı ayağa
başı çınara denk gelesi göz yaşım isyanla haykırdı
zor olanı belletmişti ustamız lakin
doğmakta güzeldir hazıranda

şimdi içinde bir rastlantıda
gölgesi para etmez bir ağacın gözlerinde
hazır anmalarımızla geleceği görünce
mümkün dedik inandık başka bir dünyaya

*,

fos faş fasa fiso

Bırak insanları partiye benzetmeyi
Adam her şeyi kendine benzetmeye kalktı

Çek ayrıanı ver gazı bunun sonu mıçmaktı

Delikanlılık fos çıkınca kendini faş etti
Ol hikaye o da kalkıp fasa fiso gitti

Şimdi sokaklarda adı
çocuklarımızın oyununda dans ediyor
“... ... Pabucu yarım çık dışarıya oynayalım

*,

Pardon yani

Biz arka sokakların kara çocukları
Karanlıklardan alanlara
Duası küfür olan işlerin içinden geldik

Gözünüzün yağını yiyeyim abiler ablalar
Biraz sabır
Buluruz şeytani zekâmızla zulme direnmenin küfrünü
Değişirken bir birimize “pardon” dedik ya

Biz bu dünyanın kötü çocukları
Yetti ulan deyip dayandık barikatlara

Biz arka sokak karanlıklarının kararlılığıyla
Değiştik birbirimize
Yalnız merakımızdır sizin haliniz nice

Böyle birbirimize değişmişken
Bizden de kalsın bir şeyler sizde
Şu babasını sattığımın dünyasında
Hepimiz çapulcu değil miyiz sonunda

*,

k lahs zlar

al külah ver külah
geçinip giderken
ters döndü kiminin külahı

kimi önüne koydu
kimi kaptırdı külahı

hayret ki hala

birileri  nden çekip arkadan yitip
başıma geçirmeye çalışır kendi k lahını

biz ki kıızıdelileriz
emanet etmeyiz artık kimseye kurtulma isteęimizi
görmüyor musunuz başımızdaki huniyi
artık yıkarken kurarız kendimizi

*,

önce imlalar silindi sonra bütün eski sözler
sen sus meydanların gözü konuşsun
bulunur elbet yeni sözler

*,

oğlum sen git şimdi kumda oyna
“çerik- çürük” batmasın bir yerine

*,

“bizim çocuklar”
Ankara’nın kravatını iyicene gevşetti la

bozkır derin derin nefes alıyor
“bir yanardağ fışkırması”

şimdi bize
her gün düğün
şimdi bize
her gün bayram

varsın başımızı yesin bu seveda

başından korkusu olur mu allasen
yükü şarap olanın

ötesi bize her gün düğün la
ötesi bize her gün bayram la

*,

Sen neymişsin be abi anladık

İşportacılar düdük satıyor her renkten
İşler kekâ

İşportacılar gaz maskesi satıyor çeşit çeşit
İşler gıcır

İmkânsızın kırılmış kapısı
Ankara'da Deniz gözlüğü kapış kapış

Bak şu lafın ettiğine şimdi
Gerçek
Geze dolaná yine geldi Deniz'e

Kim inanır şimdi
Meydanların gökten zembille indiğine

İşportacı kadar kafan çalışmıyor senin be usta

Ankara çıkmış sokağa
Deniz gezmiş

*,

eskimeyen hikâyeler

önden çektik arkadan yittik olmadı
akıl edemedik ama yine de
çekildik çocuklarımızın önünden
ne sen ben bizim oğlan
ne eski tas eski hamam
her neyse- den doğan bir hadi be sende
dedi ki yetti ulan
çekildik çekilmesine çocuklarımızın önünden
ama arkasını bırakmayacağız
anla
sisler içinde olsa da şimdilik
budur
üstümüzden aşır yol açan

*,

İyi çocuklardan geldik
İhlamur kokularının tokatladığı
“Mutlu” çocuklara

yol aldık direnişin iğde kokusu derinliğinde
birde gördük ki
halkların kardeşliği
ıhlamur kokularının içinde

Devletin mutlu çocuğu
Kürtlere neler yaptığını
Taksimde anlatıyor bize

direnış bir yaşam tarzı oldu

adı bölünmez bir dünya

nar çiçeği geçirgenliğinde

*,

Küfrü yatırdım şaraba

çok küfür geldi geçti içimden
senin meşrebinden
yakışırđ sana lakin
kendime yakıştıramadım
dedim "ah ulan"

küfür ki kalktığı yerden değil
konduğu yerden haklıdır dedim
lakin sıkıldım kendimden

sonra kazak abdal dedim salmış eşeği çayıra
"Ah! **ça ira, ça ira, ça ira**" çığırdım bir zaman

durdum duramadım
derken
küfrü yatırdım ustaların şarabına
seri bir hoş olsun diye ellerimden

*,

şimdi başka bir dünya

bir imge patladı
dünyanın bütün parklarında

çıkan gözlerimizle baktıkça olup bitene
yol alacağız görünenden gerçeğe

kırıldı aklın kemiği
şimdi kekelemekteyiz yeni sözlere

ne geçmiş ne gelecek
anamlı olamıyor şimdiye düşmeyince

zifir karanlık gecelere çaktı yön yıldızı
at gözlükleri parça parça oldu
geziniyoruz deniz gözlükleriyle

nicedir büyür hasretimiz
esnek rahat gönüllü
gülerek bilerek isteyerek
sıradan nitelikli işlevsel gülümsemeye

*,

emi

iğde kokularının derinliğinde
narçiçeklerinin geçirgenliğinde
sar- dünyalarda cam güzellerinde sarmaşık güllerde
hanımeli kokularında gördüm ben sizleri

elinde bir toplu iğne bir deli

bildim de gelişinizi

hazır an günlerimde
usulca hızlı
şimdinin içinde
aşk duru yorum yaptım kendimi

gülme çukurlarımızda biriken gözyaşlarımızı
dalgalandırdınız be çocuklar
ıhlamur kokularının hüznünde
ölsem gam yememi armağan ettiniz bize

hazan dalları gibi sarma sarışık sardınız yüreğimizi
ah bilseniz Hasan Hüseyin de ne çok severdi sizleri

ah ustam temmuz koymuştu çocuğunun ismini
sizin ki haziran olsun emi

*,

derin bir nefes al
tut içinde
kan dolaşımın taşıyın beynini yüreğine

şimdi sal gitsin nefesini
o nasıl olsa bulur sesini ritmini

bu günlerde şiir dediğin nedir ki
bu çocuklar diyorum bu çocuklar
tepeden tırnağa şiir
ateşten doğmuş bir gülümseme

ateşten doğmuş
ateş ten gülümse

*,

öyle inanmış inandırılmışlardı ki
insanın üfleyince ötecek bir zurna olduğuna

öyle alışmışlar alıştırmışlardı ki
her üflediklerinin ötmesine

nicedir her türden hazret
ötmeyene arızalı zurna diyordu

alanlar böyle nefes alıp vermeseydi
az kaldı ben bile inanacaktım
arızalı bir zurna olduğuma

haydi dostum şimdi başını göğsüme yasla
kulak ver yüreğimin davul sesine

bütün “arızalı zurnalar” eşlik etsin bize

*,

İlk aklına gelen üç sözü yutkun /Ve kursağınla iyi geçin
Dördüncü söz / Bizim sözümüz olabilir
Kekelemekten korkma/ Henüz yolun başındayız
Unutma imkansızı istiyoruz/ Ve acemilik yakışıyor bize

*,

siz evleri temiz odaları düzenli
analar babalar
anladınız mı
dağınık odalarınızın asi çocuklarını

siz böyle kılı kırk yaran temizlik hastalıklarınızla
odalardan başladınız sonu gelmez temizliğe
onlar es geçip kendi odalarını
çevreden başladılar temizliğe

önce parklar bahçeler
sonra caddeler sokaklar gezerek
gelecek yürek odalarının fırtınasıyla

artık sığmazlar sizin düzenli odalarınıza

bizi soracak olursanız

son yirmi günde
iki nohut bir bakla
ev döndü
çocuk bahçesine

*,

incelikli işler
inceldiği yerden koparken
inceltir en kalın halatı

inceden inceye işler bunlar
elişi göz nuru durmadan incelik ister

sen durmadan özgürce kendini işle yeter ki
kendini işleyenler işlendikçe birbiriyle
zulmün en kalın halatı kopar inceldiği yerden

sen yanan çıranın çırağı
yükselt külünden çıkan yangını

inceldiği yerden koparken “bağzı şeyler”
en kalın halat inceden inceye incelerek kopar

(demem o ki
şiir demez derler
demeyim de çatlayım mı der yunus sabrı)

“bütün kızıl-deliliklerimiz ile
inceden inceye başlanırız
en kalın halt kopar inceldiği yerden
kopar kızılca kıyametler”

bunlar incelikli işler
bunlar incelikli işler

*,

oniksinden

rengi-ahenk basamaklarda
gri bir adam
dalmış mora
düşünüyor kara kara

“sol gözü çıkanlar büyük tehlike
ya sağ gözü çıkanlar solaksa”

on iki göz gezerek yükseliyor basamaklarda
hiç kimsenin bilmediği bir renk taşıyorlar gökkuşağına

gri bir adam dalmış mora
düşünüyor kara kara

“ya gözümde arpacık çıkarsa”

*,

ay arsız gecelerde
kayan yıldızların alkış büyüü
çığlık çığlığa acemilik

ustanın korkusu derin

kan ışıık akışkanlıkta
fabrika ayarlarını unuttuk

büyüyor büyümüz
büyüyor iliklerimizde ilk
“büyük insanlık”
büyük acemilik
küçük ölüm

*,

tasa

dışarı çıkacak ya
coşuyor tasmaını görünce

pekte farkımız yok be “caşua”
viyaklanıp dertlenme

yaşamaksa yaşıyoruz biz de özgürce
seçmiş olduğumuz tasmalarımızın özgünlüğünde

yaşıyoruz işte yaşıyoruz

tohumunu rüzgara katamayan ağaclar gibi
ihanet ederek köklerimize

hiç şaşırmıyorum artık sevgili dostum
senin özgürlük adına tasmanı sevmene

*,

demokrasi paketi açıldı üfürük çıktı içinden
şenlendi kaba zurna orta zurna zil zurna

ileri demokrasi bu, boru mu

başladı kamışlı festival
nice sesler yükseldi şeytan perdesinden

üfürükten bir demokrasi yükseliyor zurnaların sesinden

* ,

öl de gel dön dünya

ne çoktur bilemezsin ölüye merakımız.

sen şimdi git öl de gel
biz seni dahi – kahraman- şair yapar
acılarını direnişlerini kendimize fon yaparız

samimi yetti yaşamımız
şimdi sen git öl de gel

biz yazarız çizeriz önünde fotoğraf çektirir
yaşıyormuş gibi yaparız

*,

hafriyat

gel diye el sallıyor
düş- müş olmuş uzağa ayak seslerim

sen git diyorum gidebildiğince
git
gide gide
eskisi gibi görmüyor artık gözlerim
üstelik yorgunum

gel diyorsun ama
bilmiyorsun
ben bildiklerimi parça parça unuttum
bütün gelelerle geldi
baş köşeye kuruldu hüzün

henüz bıkmadım
gelmelere gitmelere zar sallamaktan
henüz usanmadım saçmalamaktan
belki düş- eş gelince gelirim sana
sen gitmeyi el salla yeter bana

ne kadar kalacağı belli olmaz
misafir mi ev sahibi mi bilinmez
baş köşeye kuruldu hüzün
zar sallamaktayız karşılıklı
birazdan kalkar gideriz belki başka hüzünlere
belki ...
demeye kalmadı
sardı dört yanımı
bir kepçenin kahkaha tangirtısı
geldi mi sana düş eş
hüzün iki mars bir ters

*,

Hiçbir ağaçtan duymadım
Ateş düştüğü yeri yakar sözünü
Hani ulan biz orman gibi kardeşlik
Sen ne zaman bu kadar odun oldun da
Biz bu kadar şaşırdık

*, salaK kütüK

İleri demokrasimiz
Yol alıyor artık
Sağdan sola Soldan sağa

Ağaçtan kütüK
Kütükten kalaS
Kalastan sandık

Siz neye sayarsanız sayın artık
Biz bu uğurda az mı insan yaktık

*,

“büyük” adamların
“büyük” adımlarında

baş kaldırınca
ezilmiş “büyük insanlığın” ayak izleri

gördük inandık
başka bir dünyanın mümkün olduğunu

*,

bu ruhsuzluk çok kötü
bak başladı
gezi eylemlerinin makyajıyla
ruh çağırma seansları

*
,

Şiir okudukça
Yalnızlığın artar üşürsün dostum
Isınmak için
Sıkı sıkıya sarılman gerek yaşama

Şiir okudukça üşürsün be dostum
Yalnızlığın artar
Üşürsün Isınmak için
Sıkı sıkıya sarılman gerek dostluğun kavgasına

Şiir okudukça
Şiir okudukça

Üşürsün be dostum

Sarmaş dolaş olursun insan olmanın sıcaklığıyla

*,

aklınızın çıplak sözleri
giyindi nesiminin derisini
eksik olmaz artık sırtımızdan hançer yarası
varsın kanasın şimdi yüreğimizde
“materyalist camcı İspinoz’ın
gözlükleri”

ah diyorum gelenekten geleceğe
dinmez bu yağmur çiselemesi

*,

sözün tükendiği yer

pamuk yorulur yorgunluğumuzdan
tükenir kumaş olur

kumaş yorulur yoğunluğumuzdan
tükenir giysi olur

gün boyu yorulur sözcükler yorgunluğumuzdan

bunda telaşlanacak ne var be dostum

söz tükenir “şiir” olur

*,

“ne mutlu türküm” demekte
bence bir sakınca yok
“ben sadece
ben sadece”
yalanı sevmiyorum

*,

onu buna katarak bakar oldum
bir gözümde ışıık patlaması

şunu buna katarak bakar oldum
bir gözümde kara perde

ne alaka diyeceksin biliyorum ama

yüreğimde karasabanın izleri
yüzümde halay çeken bir gülümseme

faydasız bir merceğın kırık çerçevesini
onardım diyorum şarap şişesiyle

nice sıratları.geçip geldim de

fütursuz düştüm cehenneme

ne alaka diyeceksin biliyorum ama

işte bunu sana getirdim

avuçlarımda şömine

*,

“Sahi olayımız nedir?”

bütün kapıların duvar olduğu dünyada
güvencesiz bir kadın
pencereden odalarımıza düştü

yaşamın son perdesinde
görmelerimiz duymalarımız
güvenlik çemberine alındı

“Müdahale etme şansımız yoktu”
görölmüyordu

“yapacak bir şey kalmamıştı”
duyulmuyordu

hep topu
cam çiziginden kanadı
şöyle bir göröldü şöyle bir duyuldu

*,

geç oldu ama
anladım biraz
yol uzun ömür kısa

iyi niyet zekanızın yaratıcılığını
çaresiz bırakan aptallıklarla
zaman yitirmeye gelmez

geç oldu ama

uykum kaçtı
kaçış o kaçış

anladım saydım dünyayı biraz
zaman yitirmeye gelmez

ama kaçış o kaçış

*,

her şey ney

zamanın bileğitaşında
her neyse hızla dönüştü

hadi-be sendeye geldik

öfkemiz neşelendi
keskin mi keskin bir bıçak

parladı söz “sana ne lan lavuk”

sonrası
daha sonranın içinde
sonrası diyorum
daha sonra

öfkemiz şimdinin içinde
parıldayan bir neşe

sonrası

daha sonra

sonrasız
iyilik güzellik

*,

güröldeyen güröltü

onların mürekkebi bol şekerli

ya kahvelerine süt
ya sütlerine kahve gerekli

bizi soracak olursan
bizimki naçizane
nice yangından güneş tapınaklı

boş ver be Erdoğan usta
sen bana oradan şekersiz bir çay ver
taze deminde ışıldasın ocağın isı

bizimki ne saftır ne de öyle nağmeli
merdiven altında
bize yeterde artar bile
hayatın güröl güröl akan güröltüsü

*,

Ankara ayazı

insanın etini ısırın
şu Ankara ayazı olmasa

sohbetlerimiz
bu kadar anlam yükler miydi
çayın sıcaklığına

düşünüyorum da bir bardak çay sıradanlığında

ne çok borçlanmış insan sıcaklığımız
Ankara ayazına.

“madem öyle işte böyle diyon demesine ama
la biz nasıl düştük bu çay bardağına”

*,

Kalorifer sığağında
Yargısız yağıyor kar duyularımıza

Deprem artığı
Üşüyor çocukluğumuzun kardan adamı

Tepki tedirgin temkinli
Kardan kan ısıyor gördün mü?

Bu havalarda bu havalarda...

Buz tutan yüreklerimizin yollarına
Yetmiyor artık gözyaşlarımızın tuzu

Kaydı mı kaybordu insan olmanın anlamı

An karaya kar yakıştı yakıştı mı?

Bu havalarda bu havalarda...

utan utanmazlığından

öylesine seri bir hoş seçmişim ki yaşamayı
bıktım her sabah böyle utançla uyanmaktan

ser seriliğinde dönerken hızla başım
yaşıyorum terin keskin kokusundan

hafıza kaybı diyorum işte böyle
yorulmamış bir yorgunluktan

dizelerden nefes alıyorken gözlerimin dikişinden
ben böyle sökülüp gidiyorum kendimden

aklım kaç karış sorma bana
hatırlamıyorum
hiç kimseye fedakarlık yaptığımı

kaşları kalın bir çocuğun yoğun uykusunda
ödüm koparak yaşıyorum rüyalarını utandırmaktan

varsın hafızların hafızalarında kayıtlı fedakarlıklarda yükselsin
yükselsin pişmanlık dualarında düşmanlığın pis kokusu

ben hiç rahatsız olmuyorum insanlığın utangaçlığından

benimkisi öyle sıradan bir insan olmaktan hafıza kaybı
utanç sarmış benliğimi kalın kaşlı bir çocuğun rüyasından

bazen böyle bir şeydir yaşam severlik
bunu nasıl itiraf etmeli ki
belli ki
insan direnişe geçer
rüyası katledilmiş uykuların utangaçlığından
belli ki
insan öğrenirmiş meğer utanmayı
göz dikişinden sükün eden terden

*,

Diren aklım

Şaşkınlar

Roboski'ye takipsizlik kararı vermişler!

Başka bir şaşkınlık

Roboski sizi takip ediyor farkında değil misiniz!?

yok derindi
yok paraleldi

derken
ustanın ödü çatladı
görünce gayya çukurunu

bana kimse sormaz ama yine de derim ki;

bu olsa olsa ustanın sığılığı

insan hiç tanımaz mı kazdığı çukuru

Ultra demokrasi geliyor.
Barış çubukları yakıldı,
Gaz maskelerinizi takın çocuklar.

*,

dalga vurdu
kum kaydadı

avularında eriyen kar
kuma karıştı

daldı yapraktı
erden öpten bir aşk başladı

canımız cam şişede seni bana
beni sana taşımaktan yoruldu

kumdan bir adam kardan bir kadınla
denizin dalgalarında kaybolmaktan buluştu

*,

“bu şairlerden ne köy olur nede kasaba”

elbet haklısın mirim
bir duvara çürük kerpiç bile olmaz onlardan

lakin
rüzgar olurlar- bulut olurlar- deniz olurlar
yağmur olur
yağarlar yağarlar yağarlar
sel olur taşarlar da içmeye bir tas suları olmaz

bir şair bilirim
o da bir ayakkabıya çivi bile değilim demiş
gitmiş “pantolonlu bulut” olmuş

şakağının yangınından tutuşmuş sonsuza
(hala içimizde yangını duradurur
yüreğimize çakılmış çivi gibi)

şair dediğin; haklısın mirim
ne ev ne köy ne kasaba
hasreti sellerce akar bir tas suya
yürekleri yüreklere tutuştura tutuştura

*,

şiiiri gezden gözden arpacıktan saçmalarken

şiiir havadan sudan bahseder çoğunlukla
yani “hava cıva” gibi meselelerden

çoğunluk
bar-bar bir bağırtıdır hava gibi su gibi
bağrımızda taşıyarak taşıdığımız

yani şiiir diyorum şiiir
hası çoğunluk hava gibidir su gibidir
sadece olmayınca hissedilir

yani havadan sudan geliriz
cıva gibi oynak “kurşun gibi ağır”

*,

küçük küçük hikayelerimizin gözyaşları
kahkahadan çatladı
büyük insanlığın macerasında

*,

sakin ol diyorsun
belki haklısında
lakin
sakinlikte canımız çok sızlıyor

*,

Bu güne kadar şiir yazarken;
sadece yazdığım şiirlerden
sorumlu tutulacağım korkusu yaşadım.

Bu da bir şey mi?

Şimdilerde canhıraş koşturuyorum dizelerde
Ya yazmadığımız şiirlerden sorgularsalar bizi

*,

düşürmüş gibisini

belli ki
çekmişler ustanın ipini

biliyoruz ki
ipin ucu puştun elinde şimdi

“faydalı aptallar”
ipe sapa gelmez laflar ediyor
düşman gibi

ipsizler diyorum ipsizler
olmuş şimdi acemi ip cambazı
düşürmüşler düşmanlıklarının gibisini

*,

öpülmüş bir balığın düşünde
kayan yıldızlara bakıp
ağlamayı gülüyor deniz

gitmeleri gelmeler içinde
diyor ki

hadi bir dilek tut

ah diyorum ömrüm
oltası buluta takılmış umut

*,

-yüreğimde Zilciyan'ın zil sesleri

dink dink dink-

güvercinim uyur mu

avuçlarım

binlerce güvercin kanadı gökyüzüne

çağırsam duyulur mu

-yüreğimiz çarık

çarığımız sancak-

“Ak ve kara, donuk ve yanık...,”

hepimiz buradayız ahparig

dink dink dink

hepimiz buradayız ahparig

*,

son soluğunda yeşil tutamadığın yaprak
solmuştur artık
yol uzun dolambaçlı karmaşık
düşen yaprakların çürük kokularından
yakana taktığın o eski çiçek
söküp atılırken yüreğini çok acıtacak
ama biliyorsun
yol uzun dolambaçlı karmaşık
son soluğunda solana kavganın vefası yok

*,

solan yaprakların mavisi
gökyüzüne kan atlanıyor çarptığı duvarları

sarı solgun sözler
göz kırparak maviye
çürüyor toprağın yaratıcılığında

yeşili gülümsüyor ellerimiz belirsizlikte

etten bir duvar oluyor yaşama sevincimiz
grinin tonlarına

renklerin baş döndüren hızında derleniyor
beyaz bir sayfa

yazgılıyız gökkuşağının bütün renklerine

hiç bilmedik renklerden kan atlanır kalbimiz
kıpkızıl bir kanmayış olur
gökyüzüne güvercin taklasında

kanat çırpınışlarımız paramparça
kanmayışımızdan kanamıştır artık gök kuşağına

*,

ne soy ne sop
ne kan ne barut
demirciyan –boyacıyan- zilciyan- çilingirciyan-

el emeği göz nuru yaşamışlar isimlerini
kayıkçıyan-terziyan-bakırcıyan ...

eh birazda böyle bir şeydir vatan
biraz Nesin biraz Ran

işte böyle yandı gitti keten helvamız
ah be helvacıyan...

*,

bir ağaç nasıl ki
sadece bir ağaç değil

canan da sadece bir canan
değil be usta

ne havuz başın da
ne de balık pazarında

o canan ki can içeri

biz buluştuk o ağacın altında

*,

dil çıkaran ciddiyet

ben diyorum da kimse inanamıyor.
herkesin içinde birikmiş bir şiir var.
kimi ağaç budarken, kimi dikiş dikerken
illa ki o şiir dışarı çıkar.

*,

kar ışıklarındaki kardelen

ah bu kar karanlıklarda
baharını teslim etmeyen çamlara
yaydan fırlamış ok bakışlı alkışların
aklına gelmez... “kısa mı olur ömrümüz”

yıldız yıldız gözyaşlarımızı damlatmak için toprağa
boyun eğmişizdir başkaldıran alkışlarımıza

dağlara çamlara vuran rüzgara sorun
geç kalan güneşin utancında
nerede nasıl sürmekte çılgık olmuş ömrümüz

ah biz ki alkışımıza boyun eğmiş kar ışıklarıyız

*,

“Kırık Taşlar”

herakleitos’un kırık taşlarından yapılmış yolun götürdüğü yolculuktur; şiir tapınağı.

süprüntü sözlerin yaprak kımıldatmayan laf fırtınalarıyla,
mümkün değil içine girmek... hele de iki defa.

unutma ki yaban bir yolun yolcususun
hiç eksik olmayacaktır havlayanların.

yeni sözlerin kanayışı olsun; dudağını ısırışın.

*,

Meryem 1915'te
Sinsor köyünde...

nüfuzda; hem Türk hem Müslüman doğar
annesinin Ermeni olduğunu bilir küfürlerden

ona sorarsan
İslam'ın şartı" 5kg çökelik, 5kg yağ..."

Bana sorsan da sormasan da
İnsan; gözyaşından gülerse böyle gürlür.

*,

nefesi daraldı
kalbi tekledi
eli kolu gevşedi

derken
sessizce
makineden bir vida daha düştü

sadece duyuldu tanrıların sesi
dedi ki
` Bu işin kaderi...
bu işin kaderi
bu işin kaderi

derken
derken
böylece tanrı
böylece tanrılar öldü

*,

(Hasan İzzetin Dinamo ustayı sabahlarken)

Bazı şairleri okuyup şiir yazdım.
Diğer bazılarını okuduğumda dedim ki;
keşke şunları şunları yazmasaydım.

Şimdi şair okumalarında
adımlarım tedirgin.
Korkum odur ki; bir gün diyeceğim
keşke hiç yazmasaydım...

hasan izzettin dinamo ustayı sabahlıyorum
yürek çarpıntım sesleniyor
sabah ola hayrola sabah ola hayrola

ben diyorum ki ona

hayırlara vesile hayırlara vesile

*,

Ocakta 82 İşçi Öldü... Ölenlerden beşi çocuk, ikisi kadın, yedisi göçmendi.

Her sene bin küsur. Noktaları koysan da koymasın da değişmiyor...

İnsanlığımızda ki büyük kusur...

Ne ağıt, ne hikâye, ne roman... Şiir desen, deseni bozuk...
Kendi havasında yuvarlanıp gidiyor.
Toprağa düşen bir vida sessizliğinde...

Kader denilmiş, alışılmış, kanıksanmış...

Canı yanmıyor kelimelerin.
Kalemdeki büyülü insanlığımızda... Büyüyen kusur.

*,

bazen bir etek dolusu alev
bazen küçücük bir çuval soğuk gözyaşı

buz tutmuş yüreğimizden
Kaymaz dediğin o çocuk
12 yaşında 13 kurşun yarası

bir de bana soruyorsun

ne bileyim ben

devlet oyunlarında
nasıl kanar bir çocuk şarkısı

*,

içimde ki o şarkı henüz dudaklarıma gelmedi
hiç dans etmişlikte yok serde

bütün çekmişliğimiz bütün etmişliğimiz şimdi
meydanların sözcükleri içinde

diyor ki zulüm
“böyle yaşanır mı geberip gitsene”

hiç niyetim yok öyle beleşine ölmeye

şaşacaksınız o gün geldiğinde
söylenmemiş bir şarkı eşliğinde
zulmün kemikleriyle nasıl dans ettiğime

ben bütün sözcüklerimi şahit tuttum o son şölene
zerrece kurtuluş olmayacak ölümünüz bile
biz dans ederken
mutluluğumuzu fısıldayacağız
sevgiliden önce kemiklerinize

*,

amaneler

onlar ki ah bilmezler

şair olduk derler
deli görünce
deli deli gülmeyi

ne aman bilirler ne of

hiç değil heç bilmezler
ah ulan
aman of gülmeyi

sen bizimkilere soracaksın

ey aman of gülüp
ah ulan ölmeyi

onlar ne bilsin be iki gözüm

o anadan üryan değneksiz
ağlarken ağlarken
yetti ulan deyip...

(ne bileceksin be anam)

delinin gülmekten öldüğü o yeri

*,

şüphesiz biliyorsun (Rasih)

ne zaman gülsek
bir bardak su
güneşe Ulaş-an gülüş
kanıyor dudaklarımızda

soruyor şair
bir gülmek ne zaman gülmektir
aklının şafağı atıyor
gülüşün donuyor yüzümde

gülmekse gülüyoruz be usta
kızıl bir afiş gibi yapışsa da yüzümüze

gülmekse gülüyoruz be usta
gülüşün saçılıyor sokaklara

*,

“sazına yandığım”

sen bakma bizim böyle oynadığımıza
misket dediğin dalı kırık bir ağıt
dar sokakların ağlayışı
oyun havası olur meydanlara

aha da burası bildiğin angara la
bu bebeler var ya bu bebeler
misket çalar ağlar misket çalar oynar
hele de kavganın hasında
hele de kavganın hasında

misket dediğin dalı kırık küçük bir türkü
meydan okur meydanlardan meydanlara
öyle bir kalkışma ki ister ağla ister oynar
alkışlarla alkışlarla

*,
Yüz Kızartısı

bahçeler dolusu meyvelerinde şehvet fisıltısı
türkülerce yolculuğun hasretinde
rengarenk ötüşen kuş sesleri
konmuş yüreğine

sularca arı duru derin haykırışın
gizinde gülümseyen toprak seslenişi
karışmış nefesine

sana mahsus ustam sana mahsus

ah be usta yüreğimizde estiriyorsun nicedir
gıcır gıcır gıcırdayan poyraz sesini

bizim zindanımızın biziz taş oyucusu
bir ustalara bir de dostlara çıkaracak
başımızda ki kasketimizden başka nemiz var ki

dermansızlığımızdan değil
hiç ağır ağır çıkasımız yok
o melun merdivenlerden alkışlara

böyle duru duruyorsak amele sabrıyla
merdiven altı dostluklar içerisinde
gördüğünüz göreceğiniz her bir şey
yakası açılmadık gülen bir selamla
ilişir dizelerce yüreğimizin baş köşesine

iyi ki varsınız dostlarım demek
suyunu serper cehennem yangını ömrümüze
işte biz o zaman
bir güzel yak-ışır oluruz kendimize

Fırça darbelerinden uçuşan sözcükler
Rengârenk meyvelerin kokularıyla
Türkülerce kilim dokuyor
Yüreğimizin çıplak kalmış yangın odalarına.

Bir serin bir ferah
Ferhat kavuşuyor Şirin'ine

Çan çiçekleri çınlıyor kulaklarımızda
Poyraz gıcırıyor içimizde
Kulağımızda Kazımın türküsü

Oflarımızı sınıyoruz dağlara karşı

Şimdi sen dersin ki taş üstüne taş koy
Şimdi sen dersin ki taşın altına elini koy

Kim ne bilir ne söyler ne bileyim ben

Taşın altındaki deli delirmiş
Tutmuş benden taş ister

Deli taş olmuş yüreğimi çıkarıp versem şimdi
Deli gönlümün dileği acep neyler

Deli bir türkü tutuşmuş bahçelerimiz

Ne zaman bir hey desek
Bir hey daha yürüyor içimize

Yangınlar yıkımlar içinde halay çeken bir heeeey
Selam olsun taşın altındaki delilere

*,

sıcak ekmeklerin tüten dumanı öksüz kalır sensiz
etme.çocuk
kartal kanatlı kaşlarını yıldızlara çırpma
yapma çocuk
böyle içimiz inlerken sokaklarda
gitme çocuk

yaşımız başımıza kakıç olur
utanır oluruz çocukluk anılarımızdan
etme yapma gitme çocuk

*,

senin gülen yüzünün yağmurunda
saklandı gzyaşlarımız.

ipi katillerinin boynuna dolansın diye
meydanlarda şeytan uçurtmasıyız...

koş berkin koş

*,

Evden Çıkarken

katil hırsız; yalancı mıydı
yalancı hırsız; katil miydi

yoksa katil yalancı; hırsız mıydı...

biliyorum hepsi aynı kapıya çıkar
boş ver şimdi bunları

berkin güven parkta
güvercinlere ekmek bekler
haydi kapta gel

*,

acımızın gözyaşları düştü yüreğimize
öfkemiz şimdi iki kaş arası iki hançer yarası
derken alnımızda açtı kaşlarının kartal kanadı
sen ne zaman böyle büyüdün de ülke oldun çocuk

*,

küfürtü

çekilen acılar
sıgmıyor artık takvim yapraklarına
küçük bir çocuk gibi
tutup şiirin elinden
döküldük sokaklara

hey sen yüreğini ezip yelken yapan şair
çekilen acılar küfürtü bir dua oldu dudaklarımızda

çırılçıplak geldik de bu dünyaya
seni giyindik çıktığımız bu yolda

küfür küfür esmekteyiz hemen şimdi
mümkün diye başka bir dünya

*,

Halepçe'de harap oldu gönöl bahçemiz

ah o elma yanaklı çocuklar
kavruldu keskin elma kokusunda

o gün bu gün elmaların
halleri harap Halepçe

bakıp da insan hallerine
elmalar kızarıyor utançla

tarumar oldu gitti memleketim
ah yüreğimin bahçesi Amasya

*,

haziranda doğmak güzel

çanakkale geçilmez
doğruudur
ama dolandılar arkasından

benim küçük ömrümün miladı
yandı tutuştu 71 sığağından
özgürlüğün çocukları ahhh
dağlarda ovalarda sokak araların da...
71 sığağından önce 71 sığağından sonra
ağıt oldular
Anadolu'nun her karış toprağında

şimdi din iman kuran
vatan millet sakarya
marşlar okunsun düdük makarnasından

ah ulan-dan ulandıkça birbirimize
olduk işte böyle yetti ulan

gözünü sevdiğim haziran

faili meçhul olan çocuklarımızdan
şimdi yüreğimde bir Çanakkale atar durmaz
adı dünyavatanaşkı olan

şimdi bunu bir anlarsa anlar
aklı "gezizekalı" olan

*,

“Berkin Vurulunca ‘Anne’ Diye Bağırdı”
Anadolu haykırdı arkasından yavruuum

*,

ne korkarız korkmazdan
ne utanırız utanmazdan
bundan böyle bizden doğacak olan
çocukların adı bilesiniz ki haziran

*,

ölümü göze almış yaşam sevincimiz

ağaçlarımızı kestiniz
çocuklarımızı öldürdünüz
artık umurumuz da bile değil
it bokundan sert olunuz
her yeriniz çimento her yeriniz beton
pisliklerinizi örtmeye bir karış
toprak bırakmadınız
siz diyorum siz “ölüseviciler”
döktüğünüz kanda boğulmaya bile layık değilsiniz
elimizde küçük bir poşet
sizi yerden alıp çöp tenekesine atacağız
bu bahar gümbürtüyle açan o çiçekleri
yüzümüze çocuklarımız gibi takacağız
her birinin adına her adımda ağaçlar dikeceğiz
yaşayacağız ulan yaşayacağız
yaşatarak ulan yaşatarak
“bir ağaç gibi...
ve bir orman gibi...”

*,

her boku bilen adam...

“usta her boku biliyordu
lakin kuş bokunda boğuldu”

*,

sandıkta ki üfürük

haziran sanal sandığımızdaki sahici bohça...
bir kere açıldı ve rüzgar yolculuğu başladı
engin denizlere.

rüzgar akli bu takılmaz ki teknelerinize
sıcaklarımız soğuklarımızla böyle yer değiştirdikçe

(aha bu seçim sandıkları açılınca
çıkça çıkça bir üfürük çıkarır sadece.
çok mu hasretiz sandınız bizi
zurna sesine)

rüzgar esiyor yelken şişiyor
görmüyor musunuz sokaklarda dalgalanıyor deniz
gülmelerimiz ağlamalarımızla
durmadan ama durmadan yer değiştirdikçe

*,

önce beddualar sonra tapeler,
devrilip gidecek sanıyorsunuz tayip ve tayyibeler...

ya şu direnişte yitirdiğimiz gençler;
demek ki pisi pisine gittiler!

etmeyin yapmayın demek faydasız ama
bilin ki en çok düşmanına benzer ilkesiz ilişkiler.

ne beddualar ne tapeler
bu işi tepelerse tepeler
halk olmuş
düşmanına benzemeyen
örgütlü bireyler

bu bahar diyorum açsa açsa çiçek açar
yeni günde halk olmuş bahçeler

ah diyorum be
ballı incirler...

*,

artık kalbimizin doğusu batısı yok/ iki yakamız bir arada kanla
içinde/ 14 yaşından 10 yaşına/ cinayetler Anadolu halklarının
rahminde/ dün çocuklarımızın adı Berkin'di bugün Mehmet...

hadi kuşlar iyi bir haber getirin bize

*,

sevindiğimiz iyi habere bakar mısın/ “devlet güçleri tarafından
gaz kapsülüyle kafasından vurulan çocuk ölmeyecek”./ “oysa
dışarda bahar dallarda rengarenk çiçeklenmekte”/ demeye bile
utandığımız günler yaşıyorlar bize/ ama çiçekler açıyor duy-
uyor musunuz/ acılarımıza bakış görüş olsun dünyanın bütün
çiçekleri/ bu çiçekler diyorum çok çocuk açıyor anlıyor musun./

*,

ne biçim bi devlet la bu
faili meçhulleri kapatıyor
yolsuzlukları kapatıyor
twitter'ı kapatıyor

kapatıyor oğlu kapatıyor

hadi diyelim ki bütün bunları anladık da

kıcı açıkta kalmış gibi
uluorta pisliğe batmış
savaş savaş diye
sırlarını sayıklıyor

sonra kalkıp
uluorta gençleri çocukları öldürüyor

hadi diyelim ki bütün bunları anladık da

ne biçim bi halk la bu
kalkmış yarısı ayağa ellerinde satırlar
bunları alkışlıyor
alkışlıyor ya la

hadi diyelim ki bütün bunları anladık da

ben kalkıp bütün ateistliğimle
Allah kahretsin diyorum
bunu kimseye anlatamıyorum ya la

*,

Yanlış sevmenin adı tacizdir
ah neler çekti bu vatan
kendisini böyle sevenlerden

*,

ne zaman adınızı ansam
dilimde bir yangın
tutuşur bütün sözcükler
acemi bir alev olur dizelerim
kırılan taşlarınızı düzeltirim sokaklar da
aklımın yaban otlarını yolarım
nasır bağlamış ellerimle

ne zaman bir çocuk vurulsa
siz damlarsınız göz yaşlarımdan sokaklara
duramam yerimde gider gül bahçelerini sularım kanımla

ne zaman sizleri ansam
alev olmuş bir damla göz yaşı
meşale olur hain karanlık geceleri yakmaya
bir başka akar Kızıldere damarlarımda

ben ne zaman sizi ansam
sesi kısılır yalancı hırsız katil olanın
bir gülümseme gelir oturur yüzüme
“güzyaşımla” yarenlik eder gençleşirim ki
başımdan belalı bir sevda yükselir gökyüzüne

kusura bakma nazım usta tam burada

elimde değil sığınmamak sana
gülümse geç, acemiliğime

“ben anmazsam sen anmazsan nasıl çıkar bu karanlıklar
aydınlığa”

*,

bu pınarın suyu o ceylana bu türküyü söyler

varsın ulusun çakallar

türküsünü söylüyor
o su/ bu pınardan/ o ceylana

ben bilmem ama türküler bilir

şurada ağlar/ burada güler/ orada oynar

ben bir şey demedim ama türküler der ki

bu yaralı CEYLAN o PINARDAN bu suyu içer

*,

tepe başlara uyarı

köşeyi dönünce
çay ocağında çaycı Osman'ı göreceksin
sana Gotha ve Efrut Programları Eleştirisinden bahsedecek
sonra ezilenlerin pedagojisinden
sakın şaşırma

nasır name

ah be kardeşim
duydum ki nasır çıkmış parmağında
acısı vuruyormuş beynine

ben ki nice nasırdan geldim
çekilen acı, neler kattı bilemezsin beynime
dahası
öyle nasırlar gördüm ki yüreklerde
onların insan olmaya eksiği çekmedikleri acı

bak sokakların bütün çiçekleri
bir birine kapı bir komşu
arsız isyankar durmadan çalıyorlar kapımı
yok diyorum henüz camdan içeri girmedi iğde kokusu
iğde kokusu deyip geçme
o, kanayan narçiçeklerinin sargısı

her derde derman diyorum şu iğde kokusu
aç pencereyi kokla gökyüzünü
yine olmadı dersin; parmağına sar bu şiiri

ah be kardeşim
ben neyleyim dostun acısına iyi gelmeyen şiiri

bu iyi gelmezse tavsiye ederim sana Orhan Veli'nin şiirini
Amasya'nın bardağı demişler biri olmazsa diğeri

şimdi geldi mi kulağına açan akasyaların sesleri

*,

(“sol” sosyetemiz
öyle yüksek siyaset yapmakta ki
hep alçaklar kazanıyor ülkemde)

ah bu Legoların dünyasında
aşağıdan yukarı bakıyorum da hayata
çok komik gözüküyorum ben bana

bu bahar açan çiçeklere karşı

gülmeye gülecek gülmesine de yüzüm

bu karanlıkta; gözlerim söz aramaktan paramparça

aklım tam denk geldi gelecek derken
kediler giriyor yüreğimin trafosuna

anlatamıyorum amenna nefesim kıt
anlatamıyorum amenna
yüreğimde kırılmaktan kalmış bir çıt

aklım böyleyken böyle, denk düşemiyorken yüreğime

nasıl yeşerecek bu türkü ellerimizde
dalmışken kendi karanlığımıza böyle

ben gördüm de Yunus’un beninde kendimi
tam da yapayalnız sayacakken kendimi

“kasketli şaire sevgilerle” deyip
elime tutuşturdu bizim Hasan
Nazım Hikmet’in iki şiir kitabını
üstelik Genco Erkal okumalı

Haydi şimdi kes kese bilersen
“başka bir dünya mümkün” değişimimizden umudu

Hasan derki “başka bir dünya başlar hep başka yerlerde
kendini”

“herkes onu yukarlarda arıyor
o çiçek açan ağaçların bile kökleri karanlığın derinlerinde”

demiştim ama yineleyip geleyim

bu sahte aydınlıklardan kurtulmak için
bir şair karanlığı gerek bize

unutmuşuz be dostum bu çiçekler bu dallar bu yapraklar
geliyor şamatayla ama bütün mesele
o karanlıkta görünmeyen köklerde.

*,

toplu iğneyle kazdığımız
bu kuyudan başka
içecek su yok bize

*,

nice köprüler gördüm
boğulmuştu ormanların gözyaşlarına
üstünden de altından da geçsen
artık kimse ulaşamıyor kendisine

kimsenin umuru değil
san makinalardan
sessizce üç cıvata düştü
pas tutmuş yüreklere

ne dua ne beddua ne kader
benim bu derdimin devası
kendisini insan kokulu türkülere katar

şimdi değil
“Gelme annem gelme kum içindeyim
Sen beni bilemezsin kan içindeyim”

“gün olur günler olur”

biz geliriz elbet katıp kendimizi türkülere
ama kata katar ama katar katar

*,

nefes nefese

şiiirlerimi alıp
gideyim dedim gül pazarına
bakalım nice değer değmezdik
koyayım gül terazisinin kefesine

vardım ki Nesimi'nin iki gözü iki çeşme
gül pazarı olmuş darmadağınık
kırılmış gül terazisinin kefesi

derken
ses verdi Mevlana gül nefesi dikenler içinde

anlamamışsın sen dedi çocuk
sen yüreğini koyacaksın bir kefeye
dostlarının yüreği var diğer kefedeki
terazi dediğin yaşamaktır nefes nefese

Bayburtlu Zihni gibi ağlayıp Nasrettin hoca gibi güldükçe
Varırsın elbet bir gün nefesin Hikmet'ine

ben tamda böyle döktürürken dertlerimi
yağmur çiseler gibi Serez'in çarşısında

karıştı bir nefes daha nefesime

gamlanma gönül gamlanma

mümkün dedi başka dünya; dediğim dedik
sen yeter ki imkansız sızlanmadan iste
insan en çok benzer nefes aldığı yerlere
minnacık bir ömrün var
yeter ki sen onu yaşa nefes nefese

*,

kız gülmüş
köpek belli ki çok mutlu

bu fotoğrafta
insanı ağlatacak
gizli bir şeyler var be usta

bilmeme ki nasıl anlatmalı

ytirdiğimiz bir şey mi desem
bizi terk etmeyen bir şey mi desem

vaz-caydım

taze demlenmiş bir çay sadeliğinde

bir ah çektim bir of çektim

bildiğim içinde gizli

Emine Başa fotoğrafına yazılmıştır

*,

usta ellerin ne sıcak

ben yapılmaması gerekenlerin
hepsini öğrendim yapamadıklarım
yanılgılarımda uzmanım yani

lakin ömrüm bitti

bundan böyle
mezar taşıma yakışır
boş kalmış ellerimin resmi

yemin billah beni sevesiniz diye değil
alkışlayın boş elleriyle gelen usta şairi

sadece bilin isterim
insanları sevdiğim için sevdim köpeğimi

sadece bilin isterim
yanılgılarımı da sevdim size uzattığı için boş ellerimi

ben gitti giderim bırakıp ömrümü uykulara
yaşamak mı yaşayamamak mı
size kalsın şiirin neliği

“boşa gitmesin” demiş ustam “ellerimin son sıcağı”
kim nerde nasıl tutar ne bileyim ben
yangınlar çıkaran o elleri

*,

inanmayacaksınız ama
Şiir, matematiği sever.
İyi geçinir sıfırla.
Kendini böler sıfıra uzanır sonsuzluğa.
Şair de çok benzer sıfıra.
Bir toplumun seviyesi belirlenir;
Sıfırı nereye koyup sıfırla ne yaptığıyla.

“Ebu Abdullah Muhammed bin Musa el-Harezmi” sıfırı bulan
ustaya saygılarla derken...

*,

sıfırla iyi geçin
sıfırla toplansan ne olur
sıfırı çıkarsan ne olur
böl kendini sıfıra uzan sonsuza
sakın ama sakın sıfırla çarpışma

senin hiç dediğin
kaybedecek bir şeyi olmayan
işte böyleyken böyle... büyük tehlike

sıfır diyorum
eğer geçtiyse önüne
çaresiz küçülürsün
lakin kimse selam vermez arkasında sıfır olmayana

ah sen nice çukurda kalmışsın böyle
bilmiyorsun alçak deyişin iltifat oluyor bana
hele sen bir çukurunu doldur... önce sıfırı yakala
ben karar veririm hiçliğimle nerede duracağıma

illa bir anlatıcı arıyorsan
bir kadın hiç deyişini anlatsın sana
şaşarsın bir hiçle nasıl sıfırlandığına

*,

sıpa gözlü Yaşar çocuk

ne bakıyorsun lan öyle gözleri sıpa
ama sen böyle baktıkça
ekin pazarında bir çocuğun çuval taşımaktan
boyun ağrısı tutuyor Merzifon saman pazarında

ne bakıyorsun lan öyle kara kara
ama sen böyle baktıkça
cami önünde en önde boyacı adem baba
en arkada ah kardeşim
anasının gelinlik masasından boya sandığı yapmış
bir çocuğun kararmış elleri geliyor aklıma

böyle bakma be çocuk
pancar sökmeler nohut yolmalar
günlük tarlaları geliyor aklıma

böyle bakma be çocuk ne olur
önce abim sonra
kiremit ocağının sahibi kör kazım geliyor aklıma

Allah varsa niye kör kazım var dediğim
Kör kazımlar varsa Allah yok demişliğim geliyor aklıma

şu yaşa gelmişim
hadi yine gidelim simit satmaya demek geliyor içimden
şu bizim Osman çocuğa

bak ne diyeceğim sana
“geleceği kurmak geçmişin zincirlerini kırmaktır”
demiş usta

hadi öyle kara kara bakma bana
geçmişin bütün zincirlerini kırmak için
buluştuk biz bütün çocukluğumuzla gezi parkında

ah diyorum sıpa gözlü çocuk
bu sözüm küfür gibi gelir şimdi
sıpanın gözlerindeki güzelliği görmeyen
bey efendilerle hanım efendilere

Emine Başıa fotoğrafına yazılmıştır

*,

sanki içinde bir çocuk,
yağmur sevinciyle uyanmış da
toprak ananın yüzü
gözlerinden yeşermiş gökyüzüne

kimin eli kimin yüzüne
böylesi bir yaşama sevinci
dokumayı elleri ile dokunabilir ki

bir anımsatmadır sevgi
en ummadık anda
bir dokunuşla dokur yüzümüze
yitirdiğimiz unuttuğumuz insan güzelliğini

*,

yuvarlanıp gitti damdan bizim adam

iyi adamdı rahmetlik dedi kadın
kıt kanattı geçinmemiz
ben dert yanmazdım yoksulluğumuzdan
o da pek konuşmazdı yorgunluğundan
kader işte yuvarlanıp gitmiş yükselen damdan
peşi sıra beyler geldi arabalardan
Allah'ın işidir dediler vazgeç davadan

rahmetliğin ölüsü çok para edermiş meğer dirisinden
üç bebe var geride umar yok devlet kapısından
önce mevlüt okuttuk kıymalı pide yanında ayran
sonra bir mezar yaptırdık mermerden
rahmetliğin ömrü etmezdi bunca para
ölmeseydi daha iyi idi elbet
dursaydı baş ucumuzda etmezdik kimseye mihnet

ah yavrum göz yaşımız eksilmez mevlüt şekerinden
bildiğim; zalımdır yüzümüze devletin yüzü
ne bilem işte Allah'ın işi
bize kısmetmiş meğer
cahildik öğretiler
celladımıza Allah razı olsun demeyi

*,

öptüm kara gözlerini

Dayanmış gırtlığımıza
Süngülerde solmuş ayetlerin öfkesi
Ensemizde uçurumların nefesi
Gerilmek olmuyor artık atılan adım geri
Kalınlaşıyor sisler
Pusular puslu şimdi

Birbirini dinleyişlerde kılınarak
Dinleniyor cenaze namazları

Yetmiyor aklımıza eski basamakların ezberi
Sokakların öfkesi solgun yüzlü bir ezgi
Gözlerimizde görmediğimiz günlerin sezgisi

General sözcüklerin ezeli kimliği
Umut eskiticileri
Soluğumuzu solduran bir soru
“Ne olacak bu memleketin hali”

Susunca ellerimizin dili
Düşüyor züğürdün çenesi
Gün gün kabarmakta zulmün kesesi
İnsanlık tarihi kadar eski bir haklılık
Ellerimizde suspus oldu mu şimdi

Çürütüyor kendini
Tak takıştır sök söküştür durmadan adını değiştir
Ne biçim bir soru bu lan...
Belli ki Legoların derdi
Yan gel yat oğlum Osman
Önünde cevabı belli bilmece karesi
Hem katılımcı hem merkezi
Yesin seni ninesi yesin seni ninesi

Çürümenin başladı yine en yenisi
Gücümüz yetmez yaratmak için yıkmaya kendimizi

Bak bahar zorluyor pencereleri
Nefesimde bir nefes
Baharı karşılıyor çiçek açmış bir damla gözyaşı
Lanet olsun bana
Böyleyken böyle deyip unutursam seni

Kartal kanat kaşlı çocuklarımız bir bir gitti
Pekte uzak değildir hani diyorum
Binlerin bin bir renkle gelişi

Bu karanlık günlerde aydınlıktır şiiri
Öpmek
Senin kara gözlerini

*,

“Mezarlarınız biraz aralı
Ama atsan
Ulaştırırsın herhal sigaranı”

Metin Demirtaş’ın “Merhaba” şiirine

“Merhaba”

Bir sigara atımlık uzakta
Enver usta bir kez daha kırılmıştır
İlhan’ın kaburgasında...

Bu şiir ne zaman okunsa
Aklıma gelen ilk sözcük ahdi vefa...

Boğazımda bir hıçkırık ses veriyor gözyaşımın
Bir kırgınlık sarılırsa böyle sarılır bir kırıkla

Züğürt tesellisi diyeceksin lakin
Sardunyalarda böyle çoğalır dallarından kırıla kırıla

Şimdilerde vefa deyince
İlk akla gelen boza olsa da...

Bir hıçkırıktır rengârenk açar gözyaşlarımızda
Bir kırık kırgınlıkla sarılınca

Kırklarımız kırgınlıklarımıza
Kırgınlıklarımız kırıklarımıza sarıldıkça...
“bizimde dağlarımız var...” diyorum elbet
Gökyüzü sardunyalardan “merhaba” diye hıçkırdıkça

*,

Gün
Gelir
Zehirli
Toprak
Benzer
Çürüttüğü
Tohuma

Ne
Zaman
Nasıl
Deme
Bana

Gün
Olur
Çürüdü
Dediğimiz
Tohumlar
Çiçek
Açar
Dallarda

Dün
Bir
Bugün
İki

Senin
“Ballı incirler dediğin”

Çürüyen
Tohumda
Savaş
Veriyor
Zehirli
Toprakla

İster
İnan
İster
İnanama

Ben bir
Fidan
Görmekteyim
Çiçek
Açmış
Dallarda

Ballı incirler dediğin

Toprağı
Kendine
Benzetirken
Kendini
Yok
Eden
Tohumun
Gücünde

Tohum
Eninde Sonunda
Yeşertir Kendini
Yok Ettiği Yerde

*,

Hıçkırđı gökyüzü
Şımarık çiçeklerin dansına

Kışkırtıcı diyorum toprak
Kahkahasını saldı
Şımarık bir ağacın dallarına

Yirmi yıldır aynı takım elbise
Geçen yılın bildirileri kalmış yine cebimde
Yüzümde kocaman bir gülümseme

Pantolonumu gömleğimi ütöledim
Ayakkabılarımı boyadım
Yaş gelmiş dayanmış altmışa
Çiçeklenmişim ki hiç sorma
Ucu taş tozu dövmeli
Kasketimi de taktım ki başıma
Senin lafın mı olur be “usta”

Halep orda arşın burada
Sarma sarışı şımarmışım ki bu yaşıta

ah diyorum
kara kazana kara yazı yazanların yokuşu
yiter mi hiç panzerin ezdiği sardunya kokusu

*,

güneş çocuk

ben diyorum ki en büyük umut
sen diyorsun ki daha çocuk

güneşin yüreğinde bak
kanat çırpıyor berkin çocuk

bu da değilse sorarım size
hangi dala konar
içimizdeki
çocuk
umut

*,

dert bini geçince

ağacın gölgesini kendi gölgesi sananlar
halkla nasıl buluşacağız sorusunu soranlar
vagonların yerini değiştirince
lokomotifin hızını artırdığını sananlar
önden çekip arkadan yitmeyi önderlik sananlar
hayatın içini değil, kendi altını doldurmaya çalışanlar
elma kadar marjinal olmaktan bıktık
karpuz kadar olalım diyenler
(tak takıştır bul buluşturlar)
durmadan sen ben bizim oğlan çatılar kuranlar
aşkı profesyonel yapanlar
sudan çıkınca balığa döneceğini sananlar
(üşüyen ıslak bir insan olmayı göze alamayanlar)

ah bir bilseler ki
her şey, hayata yıkmakla başlar kendini
ah bir bilseler ki
bizim bir derdimiz var dünyalar kadar

şimdi ben kalkıp bu dertle
bir mayısa gideceğim tek başıma
hadi sende kalk bir ben gel biz dalgınlığında
“tek ve hür” buluşalım
oralarda buralarda şuralarda tenhaliğimizle

onların derdi
bini, bin bir yapamayan kalabalık bir matematik
depolar dolusu

ben bir başıma geldim
derdim geometrik narçiçeđi geçirgenliđi
yatay, yükseltisiz, merkezi deđişken olsun isterim üstelik
ah diyorum gelenekten ormanlar gibi kardeşlik

onlar bana diyor ki ayakların yere basmıyor
ben onlara diyorum ki sizinki boka basıyor

ustam diyor ki
“Kendi bahçesinde dal olamayanın biri.
Girmiş bahçeme ağaçlık taslıyor! ...”
bana şimdi hiç bir şey sorma
kasketimi indirdim gözlerimin üstüne
bu da böyle bir şey işte şiir olmasa da olur
şiirin de bir derdi var elbet,
onun derdi benimkinden de beter

*,

“işte bu” dedikleri bu olsa gerek

adam kağıt toplayıcısı
belli ki keyfi yerinde
tepe tepe
tepeleme doldurmuş arabasını

yorgunluğunu açmış ki
sanırsın kartal kanatlı

üstüne üstlük arabaya da yazmış
yaşasın bir mayısı

demek ki
böyle bir durumda doğdu diyorum
“işte bu” sözü

kim ret edebilir ki
böyle ciğerden gelen bir daveti.

şiiir mi diyorduk

“işte bu” diyorum
bu günün şiiiri

*,

boktan işler

biraz önce dostum “çaşuayı”
sokağa çıkardım
elimde naylon poşet
ufak tefektir ama
bir poşet dolusu sıçtı mübarek

sonra geldim eve

haşin kılıç şakırtıları arasında
Halil Berktaş’ı dinledim bir ara
sonra okudum Murat Belge’yi
derken Doğu Perinçek çıktı sahneye

elimde alış verişlerinin dev poşeti
ne sıçtılar ama

bir çay demledim bir sigara yaktım üstüne

çektim perdeleri açtım camı
ismini daha dün öğrendiğim
küçümen ağacın baktım çiçeklerine
merhaba “erguvan” dedim
bakıp elimdeki poşete
“taksime mi gidiyon abi” deyip
gülümsedi mi ne

derken bir ara
çaşua hüznle baktı gözlerime
köpek deyip geçme onunda bir onuru var kendince
yalvarıyordu sanki
“ne olur be dostum
benim bokumu onlarınkiyle karıştırma” diye.

*,

serçe yürekli insan

küçük küçücük bir çocuktum
küçük küçücük bir serçe vurdum
küçük küçücük ellerimle
serçenin küçücük başını kopardım

şimdi ne zaman
ekmek kırıkları taşısam güvercinlere
gelir birkaç küçük serçe
alev basar yüzümü

sanırsın ki bu dünyanın
bütün katliamlarını ben yaptım

şimdi söyle bana an içerisinde yüz­süz olan
tarihle yüzleşmene nasıl inanırım ben

vıcık vıcık olmuş bir vicdan şarlatanlığı
sarmış dört yanımızı

ah diyorum ben insandan insana insan
tüm yüz­süzlerin yüzüne bir şamar olsun diye katliamlar
bir mayıs alanında olacağım
özürüm kabul olsun diye serçelerden

ah benim bir derdim var
o da diyorum
emekçinin yükseltisinden doğacak olan
insandan insana insan
kalbi serçelerle birlikte çarpan

*,

aklım “sevgilerde”

hastane durağından bindiler
her halleriyle belli ulusta incekler

adam esmer
kara kaş kara göz
üç günlük sakalının üstünde
çok zayıf parlıyordu elmacık kemikleri

kadın esmer
kara kaş kara göz
çok çok zayıf parlıyordu elleri

iki çocuk
esmer
karakaş
kara göz
birinin diğerinden farkı
kulağında parıldayan madeni halkası
çok çok çok zayıf gülüyorlardı

bir kadın çocuğa çubuk kraker verdi
diğer bir kadın diğer çocuğa gofret verdi

cıvıladı çocuklar
adam belli belirsiz gülümsedi
kadın gözlerinden bin kahkaha öldü
hastane durağından bindiler
ulus içimde bir ışık söndü

*,

Atila ustanın řu mahur
Müjgan'lı şiirini
uzun zaman okur
aşk şiiri sandı

oysa o şiir
kirpiklerde biriken Deniz'in
"güneşten ışık yontar"
aşk řiiriydi

*,

solmayan nefes

bütün istekler ilk
bütün ilkler aşk oluyor
sen isteyince

hep ilk oluyor diyorum
Rodrigo'nun gitar konçertosu
bir bardak çay sadeliğinde

bütün istekler ilk
bütün ilkler aşk oluyor
nefesin nefesimizde

rodrigo'nun gitar konçertosu diyorum
bir bardak çay sadeliğinde

*,

küçük bir şey

hadi bir şey yap
kendin için
hadi bir şey yap küçücük
paylaşıldıkça çoğalan
paylaşıldıkça güzelleşen

küçük bir şey
küçücük bir şey
o kadar ulaşmaz
o kadar mükemmel değil
sade olsun sadece
paylaşıldıkça güzelleşen

elinden geleni yap
yaşamak için başına gelenden

küçük küçücük sadece sade olsun yeter

aklımıza gelmeyen bir şey
gelsin diye başımıza
elinden gelen bir şey yap
çıkarmızı başımıza gelenden

baştan çıkar bizi
baştan başlayalım kendimize
hadi küçük bir şey yap
sadece sade olsun
paylaşıldıkça güzelleşen

bilmiyorsun sende olanı
bunu biliyorum kendimden

durmadan paylaşıyorum
elimden gelmeyi
küçük bir şey yap istiyorum
sende olan benle ilgili
hadi diyorum kendime
sen diyerekten

hadi senli benli olalım takıp takıştırmadan
küçük küçücük bir şey olsun aramızda
paylaşıldıkça çoğalan
paylaşıldıkça güzelleşen

seni beni yitirmeden baştan çıkalım
sadece sade paylaşıldıkça güzel olsun
olacaksa bu da böyle bir biz olsun yeter

*,

bir kara tren düdüğü
akıp geçer içimden Yeşilırmak serinliği
açılan kapıdan bir doktor girer içeri
tepeden tırnağa
elma kokulu

elinde dizeler Ferhat'ın gürzü
bizim derdimiz dağlar kadar
içinde kral mezarları

ne sandınız siz
dede evi- elma bahçesi- semaver başı
bir başka hüznle okunur bizde
Ceyhun Atuf Kansu

eh nede olsa ustam
abimin doktoru
ne zaman yitirsek
elimizden tutup getirir bize
bizim çocukluğumuzu

*,

gözlerim ıslık çalınca

Gökdelenlerin gölgesinde
çürüyen ağaçların;
Gözyaşlarını ezmeden
yürüyoruz çimenlerde.
Kaldırım çatlatan
gelinciklerin direnciyle

Çok söze gerek yok susalım
Gözlerimizin çevik dilinde

Yeniden derlenir gökler
Güler çimenlerin yüzü
Taş delen gelincik türküsü
Islık çalar gözlerimizde

her yer kazancı yokuşu

on beş yaşında bir çocuk
ekmek almaya gitmişti
başında vardı belki bareti
belki takılıydı gaz maskesi
onun adı da berkin miydi neydi

kanadı yine kara elmas
bu gün her yer yine kazancı yokuşu

ölüm açmış ağzını beklerken
karanlık bir mağara gibiydi
bütün bunlar karbondioksit margondioksit
zamanlaması manidar mıydı

kanadı yine kara elmas
bu gün her yer yine kazancı yokuşu

kürdü türkü ermeni-si ...
bu gün hepimiz olabildik mi madenci
şimdi bakara makara tukara dualarıyla
buyurun cenaze merasimine
bütün dualar
yanan yüreğimizin buzhanesi

kanadı yine kara elmas
bu gün her yer yine kazancı yokuşu

boğazımda düğümlenen değil artık gözyaşı
ölümlerin hanesi bile ikiyüzlü
bu gün yine kapkaranlık oldu utançından gök mavisi
yırtsan ne yazar güneşli günlere kara perdeleri

kanadı yine kara elmas
bu gün her yer yine kazancı yokuşu

ah diyorum dünyanın bütün şiirleri
boğazımda birikti kaldı somak gibi
şiir dediğinde tanrı gibi
yok ki eli ayağı tepip devirsin şu düzeni

ah diyorum bizim kavgamızın elleri kolları
meydanları doldursun şarkılar gibi

siz o zaman görün
kara kazana kara yazı yazanların sonunu

kanadı yine kara elmas
bu gün her yer yine kazancı yokuşu

*,

ulan bu neyin hesabı

sıvasız bir evin kapısında
cemalin asılı kaldı bareti

şaşkın acılı amcası
on beştir dedi cemalin yaşı
gözlerinde büyüdü
söylediği sözün pişmanlığı

ne bil'sin garibim
bizim çocuklarımız
hızlı büyür ölüme
devlet kayıtlarında
erdal eren'den beri

tamam tamam haklısınız
cemal on beş değil on dokuzundaydı
ulan şerefsizler bu neyin hesabı

*,

öfkesi kederli acımasız

Çok acıdık işçilere
Film çok güzeldi
Bi ağladık bi ağladık
Adamın delikti çorapları
Bir diğeri ambulansta
Çıkarmak istedi kirli çizmelerini
Bildiğin gibi değil beyefendi
Psikolojim çok bozuldu
Allahtan açılmış yeni alış veriş merkezi

Duydun mu bak
Yangını söndürürmüş küllü su
Yer altında mutluymuş maden işçisi
Bütün kabahat onların cahilliği
Yazık vallahi beyefendi o kadar cahiller ki

Gördün mü kadınlar nasıl ağlıyordu
Güzümün önünden gitmiyor
Çocukların mahzun halleri
Mezarlara neden testi koyarlar ki
Ben kaçırmışım orayı

Sen aldın mı o arabayı
Demek çektin bankadan krediyi
Ben çok acıyorum bu fakirlere
Daha daha nasılsın ölenle ölünmez ki yani
Boş ver beyefendi biz işimize bakalım
Her şey yine olur eskisi gibi

Derken uzaklardan
Bir ses duyuldu öfkesi çok kederli

şışşşt beyefendiler
benim canım çok yanıyor
ve acıyamıyorum işçilerin ölümüne
sadece acıyorum
bu kadar örgütsüz
bu kadar çaresiz oluşuma
bir de sizin şu ölen insanlığınıza

*,

son dilekçe...

İslami kurallara göre ücretlerimizden yapılan
“sevap kesintileri” sayesinde
hepimiz cennetteyiz...
Boşuna dualarınızı heder etmeyiniz
sevgilerle.

*,

“Şiir dediğin;
yangını, küllü su ile kapatarak yazılır”
diyen şaşkın...
Biz o külden
yangın çıkaracağız
haber olsun

*,

bu gün
dünya kasket çıkarma günü

sana değilse kime
bu gün değilse ne zaman
ah diyorum dünyamızın en güzel kasketlisi

bana
bu gün
hemen
şimdi
dünya kasket çıkarma günü
sana çıkmayacak bu tozlu kasketi
başıma takar mıyım ki

ah diyorum bile isteye gelenekten
sen gibi kasket takmak aşar bizi
biz senden öğrendik
kime ne zaman nasıl kasket çıkacağımızı

şükür ki bazı günler var bu gün gibi
yoksa bize nasip olmazdı
kasket çıkarma günleri

birinizden birinin ismi hep çağırıyor diğerlerini
biz bu gün İbrahim diyoruz
o tutup getiriyor bize mahirle denizi

*,

Biz zaten hiç yoktuk ki

Ne şiirlerinizde
Ne şarkılarınızda
Ne de fotoğraflarınızda
Biz zaten hiç yoktuk ki

Hiç olmadık ki
Siz bizi hiç görmediniz ki
145 kişi ne ki
Örtün üstümüze şimdi hiçliğimizi

Her gün girip çıktığımız
Maden ocağı kapısına
Duvar örülmüş diyorsunuz
Bizi kahreden keşke bu olsaydı

Aşamadık sizin yüreklerinize ördüğünüz duvarları
Hadi şimdi okuyun kendi şiirlerinizi
Hadi şimdi dinleyin kendi şarkılarınızı
Hadi şimdi çekip durun selfieleri

Kardeşlerim
Bu duvarları siz ördükçe bize
Bu duvarlar
Bu duvarlar
Müstahak oldu hepimize

*,

Yön yıldızımız madenci feneri

ne kadar karanlıksa
o kadar iyidir
söndürün şu mutluluk ilişkilerinizi

ne kadar karanlıksa
o kadar iyidir
alıp gidin merhametlerinizi

tarih şahidimizdir
bu karanlıklardan doğdu
bizim yüreğimize yön yıldızı

ne kadar karanlıksa o kadar iyidir

Bizim en eski hikâyemizdir bu
Bundan önce de bundan sonra da

bu bizim hikayemizdir
yazılır kazma kürekle
mürekkebi alın teri

ne kadar karanlıksa o kadar iyidir
parlar yön yıldızımız madenci feneri

*,

Çektiğimiz hiç bir acı örtemiyor,
unutturamıyor diğer acılarımızı.
Çekilen hiç bir acı diyorum hiç bir acı
Değil yeni
sadece unutmuş eskimeyi.
Her yaşanılan yeni kanıyor bütün eskimeyenlerimizi.
Karadeniz'de çocuklarının etini yiyen balıkları
yiyemezsin dedi; bir damla gözyaşı...
İçinde hala 15 hançer yarası
Ömrümüz acıların çetelesi
Bütün acılarımızdan bir yangın çıkaracağız
Birikiyor
birikiyor yüreğimizde
Soma kömürü
Soma kömürü
Soma kömürü

*,

işte diyorum
büyük insanlık kavgası

dudakları
yanaklarımda çırpınan
iki kelebek kanadı

çocuklarımız diyorum
kanatlarında taşıyor
o büyük o muhteşem fırtınayı

bilim adamları biliyor
şiir seziyor
işte budur diyorum
o dedikleri kelebek fırtınası

*,

bu çocuklar böyle...
kanlar içinde
gün ayıksın diye
dalında kızarmış kiraz gibi gülüyorsa
elbet vardır bize bir söyledikleri
elleri böyle
parmaklarını çatal açıyorsa
bildim çocuk bildim
dönüşsün diyedir yüreklerimiz
atılacak taş

*,

tarz, üslup, biçem yani

bu şiirleri sen mi yazıyorsun
—hayır ben hiç şiir yazmadım
peki bunları kim yazıyor öyleyse
—sokaklarda çocuklar yazıyor
nereye yazıyorlar
—sizin bütün duvarlarınıza
sen ne iş yaparsın
—ben sadece peşlerinden koşuyor,
yazdıkları şiirleri topluyorum
—niye böyle bir şey yapıyorsun ki
düşen başımı kaldırsınlar diye
—kaldırıyorlar mı bari
evet şiir bu günlerde her yerde baş kaldırıyor
—nasıl yani
dediğin gibi şiir her şeyin nasılıyla ilgili
soru; ne yapmalı değil
sorun; nasıl yani

*,

suya sabuna dokunmayanlar

usta elini çabuk tut
bize çok sabun lazım

varsın
yıka yıka bitmez desin birileri
onlar seni beni bilmezler ki

usta bize çok sabun lazım
sen elini çabuk tut

bak göz yaşlarımıza karışmış alın terimiz
sular seller gibi akıyor kanlar içinde ömrümüz

sen onları boş geç be ustam
bu pislik yıka yıka bitmez sananlar
suya sabuna dokunmayan aymazlar

sen elini çabuk
sen elini çabuk tutu be ustam

boşa akıp gitmesin insan ıslaklığımız

sen elini çabuk
sen elini
sen
se
s

*,

“kazıcılar”

yıllarca durmadan
iğneyle kuyu kazdık durduk

derken su çıktı iğne kırıldı

işimiz değil
kırılan iğnenin tutmak yasını

şimdi akan suya karışıp
yok olmanın zamanı

*,

bay-bilir "bunlar şiir değil demiş
üstelik çok kötü"
"şiir kutsal ulaşılmaz olmalı
biraz puslu biraz gizemli
birazda cilveli olmalı
oysa seninkiler çok kötü
anlatıyor üstelik
cırılçıplak bir kavgayı
açlık yoksulluk iş cinayetleri
barikatlar direnişler
mahpuslar işkenceler vesaire yani
bunlar gazete haberleri"
enver usta şöyle bir durmuş
yüzünde gökçe bir gülümseme
"ben yazabilirim bundan daha kötülerini" demiş
ah be ustam
onlar bilmez seni beni
onların bildikleri gazete haberleri
"...üç sütun üstüne kapkara haykıran puntolarla"
demişler diyeceklerini
üstelik
sen yazmazsan ben yazmazsam
kim yazar hallerimizi

*,

şiiir okuyan şiiirler

yok diyorum
ne yüzümde gaz maskesi
ne başımda baret
ne kaçmak ne kovalamak
olsa da olur olmasa da olur barikat
işte böyle bir şey sizinle bu yaşta
yan yana olmak

ah bu yaşta diyorum
garip bir iştir kavgaya soyunmak

gözlükler çıkacak yakın uzak
takma dişler cebe konacak
kaskete mukayyet olunacak

birazdan
biriniz koluma girip
“bey amca geri dur diyecek”
bir diğeriniz yanan gözlerime
bilmedik bir şeyler sıkacak

bunca ölüm bunca kıyım içinde
içimizdeki çocuk sizle buluşacak

bizim sizden başka neyimiz var ki
bizim sizden başka neyimiz olsun ki

tepeden tırnağa şiir olmuşsunuz
ah diyorum işten bile sayılmaz artık
bu günlere şiir yazmak

lakin çok ağırıma gidiyor
vurulup düşen bir kaçınızın
toplam yaşından yaşlı olmak

bilemezsiniz zor sanattır
içimizde yaşattığınız çocukla yaşamak

şiir okuyan şiirler gibisiniz
hiç yakışmaz şimdi
siz varken bize umutsuz olmak

*,

bırak
acılarımıza onlar şimdi gülsün
sen böyle
komik olacak kadar cesur oldukça
bilesin ki
bizim güleceğimiz
o güzel günlerde yakın

*,

birincisi Kürtsün
ikincisi kadın
yetmezmiş gibi
Türkiyeli bile değilsin

ah be El Ubet kardeşim

sen şimdi
duyarlılığımızın dış mihrakına düşmüşsün
bilirim, bizden göz yaşı bile istemezsin

ne gelir elden

hiç olmazsa
senin ismin diyorum
duyarsızlığımızın
kalbinden girsin sırtından çıksın

hiç olmazsa adın diyorum

ah be El Ubet kardeşim

Türkçenin bir şiirinde geçsin

*,

“kızıl emek”

yok öyle
yüce ulvi bulunmaz hint kumaşı değil

toprağa bulaşmış bir usta elin
duruşu var duruşunda

onurlu ama gururlu kibirli değil
konduğu yer gölgeden bile sayılmaz
bir tarlanın biraz ötesi
diğer tarlanın biraz berisi

içinden geçtiği fırınların gücüyle
güneşe karşı gülümseyerek
suyunu serin tutmayı terinden bildi

altı üstü bir toprak testi
kim bilir toprağına kimin karışmış eti kemiğı
yoksa diyorum
nasıl olunur böyle yüce gönüllü

ama gördüm ki karışmış ruhuna
toprak ananın el emeğı

bırak şimdi şu plastikleri

testi
toprak ananın terinden terlerken
serinlettiğı suyla sakınleştiriyor tenimizi

ah diyorum bir türküdür tutturmuş gidiyor
terin tere terden söylediği
ah sen bilmez misin
dünyanın hep böyle döndüğünü

aslı astarı diyorum sıradan toprak bir testi

şimdi bırak şöyle biryana basiti

sıradan dediğin insan emeği
gör bak nasıl işlevsel
nasıl nitelikli

hayretim bunlara değil
bunların cevabı belli
asıl sorum
nasıl oluyor da
güneşe gülerек bakarken
bozmuyor ciddiyetini

Emine Başa'nın (Kırmızı Emek) adlı fotoğrafından yazılmıştır.

NASIL

ne yapmalıya verdiğiniz cevap
aslında bir soru
durmadan sorar
durmadan
sonsuz kadir sorar
nasıl yani
nasıl yani

*,

aşk olsun diye

Şiirlerinizde ötüşüyor
Bülbülün güle hasreti
Dört yanınıza bulaşıyor
Ahu gözlü
Baygın bakışlı
Sözcüklerin sekişi

Bir türlü anlamıyorsunuz
Bu son patlamada
O dediğiniz aşk öldü

Ne hoşsunuz
Uçuşuyor sözcükleriniz
Çiçekli böcekli kelebekli

Bir türlü anlamıyorsunuz
Aşka
Aşk olmuş
Bir dünya gerekli

Uçuşan ekmeğe düşmüş
İşçilerin eti kemiği
Ah bir acıdan bir acıya
Kanlar içinde düşerken düşleri

Şimdi aşka
başta
Aşk olmuş bir yürek

Şimdi aşka
başta
Aşk olmuş bir ülke gerekli

*,

kim neyi kullanırsa
kirletiyor onu

şunlar dinleriyle
bunlar bayraklarıyla
örtüyor bütün pisliklerini

zerrece günahımız yok
şu olup bitenlerde

lakin
bunları kullanmıyoruz diye
niye öldürürler ki bizi

*,

Neden şiir yazıyorsun
-elimden geldiği için

Mesle yok o zaman

Ya sen neden şiir yazıyorsun
-yazmamak elimden gelmediği için

Sende mesele çok o zaman

*,

ben gördüm
ilk taşı o deli attı
üstelik
çaresizliği öğrenemeyecek kadar cahildi

ben gördüm
ikinci taşı
bilgiyle cahil edilemeyen
şu serseri attı

sonra bir baktım herkes taş atıyor
anladım ki aklın kemiği kırıldı

deli seri bir serdi
günlerden aşk en büyük serüvendi

kızılay karanfil takmış yakasına
bizi bekler olmuş

şiiir karanfildeki o gülümsemeydi

*,

Siz Yok musunuz Çocuklar

Silvan'da yakılan çadırlar
Amasya'da kesilen o ağacın
Gölgesinde yeşeriyor.

Göçük altında kalanların kanı
Bir köylü kadının haykırışında
O dereden akıyor.

Zonguldak dinmeyen sancısıyla
Mecliste zongulduyor

Siz yok musunuz çocuklar
siz yok musunuz

Her şey ama her şey
Sizin ömrünüzden
Yaşarıyor yeşeriyor sürgün veriyor.

Siz yok musunuz çocuklar
Siz yok musunuz

Gözlerimizden bir damla sevgi
Bir damla öfke
Derelere karışıyor nehirlerle akıyor
Denizlere kavuşuyor.

Siz yok musunuz çocuklar
Siz yok musunuz.

*,

on üç yaşında bir çocuk

ama kürt
ama rojavadan
ama kaçakçı

bende ama diyorum

on üç yaşında bir çocuk öldü
postal izi vardı karnında

*,

ne çok adınız var içimizde

sizin de aklınızın bir kıyıcığında
ateş gülüşlü birileri var mıdır bilemem
ne zaman darda kalsam
ne zaman bir çıkmaz
yüzünde ateş taşıyan gülümsemelerden
bir küçük kıvılcım düşer bütün çıkmazlarıma

bir yangın bir umut bir çare
onca zaman onca mesafe
ulaşılmaz uzaklardan sessiz bir gülümseme
bu ne biçim kısa bir ömür hiç yakışıyor mu size
bunca direniş bunca yaşama sevinci
yüzünüzde böyle ateşten bir gülümseme
ne çok hazırsınız dostlarım çekip gitmelere

hele de sen
“ne geldiyse efendilikten geldi başımıza” deyişin
buluşur diğerinizin posbıyıklarının arasından gülüşüyle
hanginizin adını ansam söz devinir diğerinizin adına
derken derken
dünyanın bütün kahkahalarından
taa içime düşer acı bir gülümseme

aceleniz ne be aceleniz ne
kolay mı sanırsınız
siz yaşarken sözcüklerin yangını içerisinde
debelenmek böyle gülüşlerinizin düşünde

*,

umut “gözlerimizde ki yangın yeri”

sen
yorgunluğumuzda yoğruldukça
çıkı gelen yorum.

sen
çekilen acıları,
dünyayı yeniden yaratma sancısına
devindiren güç.

ah “gözlerimizde ki yangın yeri”.
biliyorsun işte
bu da böyle bir yaşama sevinci.

biliyorsun işte
böyleyken böyle
sen acılarına esir düşmeyen
sen direncin zaferi.

sen olmazsan
kim alabilir göze
gencecik yaşamların ateşini

